

In de branding

Hoe we driemaal grenzen kunnen verleggen

Het Strooiroutje of de oude spoorwegberm Roeselare-Ieper

Ooit in 1997 gingen we de straat op om één van de weinige lange groene vingers vanuit het centrum de berondans te laten ontspringen. Die plannen voor een 'snelle' autoverbinding naar Ieper zijn dan maar voorlopig in de onderste lade geparkeerd. Met de aangrenzende gemeenten en de provincie konden we ons weer buigen over het herstel van deze groene as als trage weg. Dit gaf ook perspectieven om historische bosrelicten en nieuwe bospercelen (o.a. de Vicrkaven) natuurvriendelijk met elkaar te verbinden. Recreant en natuur zijn hiermee samen gebaat.

Dat liet gebied heel wat in petto had, kunnen we ondermeer lezen in een publicatie van de hand van Jacques Vanderhaeghe: DE ROESELAARSE OUDE SPOORWEGBERM uitgegeven in 2001 door Natuurpunt Mandelstreke..

Maar als zo vaak: rust roest. Tussen Zonnebeke en Ieper werd de spoorwegberm net voordien al ingeblikt voor koning auto. Aan het zeer aantrekkelijke behaagde 10 km lange traject tussen Zonnebeke en Roeselare werd stukem en oogluikend aan alle zijden gepeuzeld, tot ineens de maat vol en de doorgang onmogelijk werd.

Hoewel ondertussen in beheer door de provincie, bleken kruidenrijke delen met regelmaat doodgespoten, illegaal gekapt, gebruikt als opslagruimte, 'afgeslankt' tot enkele meter breedte en zelfs compleet omgeploegd. Op dit nochtans openbaar wandelpad moet je je nu doorheen prikkeldraad wringen en een weg proberen te banen tussen ingezaaide gewassen.

Hiervan zijn ondertussen de verantwoordelijke diensten herhaaldelijk op de hoogte gebracht en blijven ondermeer leden van Natuurpuntkern De Reiger bijzonder waakzaam.

Wanneer elders men de mond vol heeft over zachte recreatie en natuurherstel, kunnen we niet tolereren dat dit smalle spontaan ontwikkeld natuurgebied en wandelpad opgeofferd wordt. Je hoort er meer van.

De Vinkhoek met de kleigroeve in Oostrozebeke

Waterrijke vochtige moerasgebiedjes kunnen we in onze regio op één hand tellen. Reden om daar zuinig mee om te springen, ook al zijn ze ontstaan na spontane kolonisatie van een oude kleigroeve. De natuurrijkdom van de Kleiputten in Rumbeke is daar een duidelijk bewijs van.

Op de Vinkhoek in Oostrozebeke, op een kilometer van de Mandel, was het natuurminnende inwoners al opgevallen hoe de 4 ha grote kleigroeve tot een groene parel

was geëvolueerd. Een typische moerasvegetatie bood nestgelegenheid aan rietvogels, eendachtigen en heel wat amfibieën. Idem voor libellen en andere zoetwaterfauna, die je zo in het heldere water kon observeren. Ook roerdomp deed hier in de trekperiode een tussenstop. Tot na 2006...

Op een niets ontziende manier, zonder rekening te houden met de omwonenden, werd er door een aannemer puin gedumpt en onzorgvuldig verder gegraven. Dit kreeg, onder impuls van een werkgroepje, negatief advies van de gemeente. Bovendien zitten de buurtbewoners echt niet te springen om ondergedompeld te worden in een plots intensief vrachtverkeer in deze overigens rurale zone.

De gemeente heeft oren naar het inrichten van een 13 ha groot buffergebied omheen het te herstellen natuurgebied, met als extra troef een groengebied voor passieve recreatie dicht bij de bebouwde kom in een weeral zeer natuurarme regio. Samen met De Torenvalk zetten we met Mandelstreke mee onze expertise en schouders onder dit project;.

Het meer(?) van Belval in de Argonne (Fr.)

Komt het prentje hierboven jou bekend voor? Gaat er een belletje rinkelen als we je vertellen dat dit de grote vijver van **Belval-Argonne** is? We zijn met Mandel-

streke in mei tijdens onze vierdaagse nu net in deze prachtige streek in Noord-Frankrijk geweest, en ongetwijfeld roept bij velen van jullie die naam heel wat op. De vijver van Belval is het hart van de Argonne, een schatkamer van biodiversiteit. Hier kan, of liever, kon je wegdromen bij de misthoorn-geluiden van de roerdomp. Wouwen, zomertalingen en een eindeloze reeks broedvogels zien langskomen, ringslangen op de oeverranden weten zonnen en 's avonds boomkijkers beluisteren...

Vandaag, aan de vooravond van het Internationale Jaar van de Biodiversiteit, komen

we bij je aankloppen met zowel slecht als goed nicuws over Belval.

Laten we beginnen met het **slechte nieuws**. Belval is ernstig bedreigd. De grote vijver en 203 hectare daaromheen zijn aangekocht door een loonwerker die de vijver heeft drooggelegd en vervolgens omgetoverd tot een reusachtig **maïsveld**. Een ware aanslag op de biodiversiteit en het omgevende landschap!

En wat is dan het goede nieuws? Onder impuls van Natuurpunt is een partnerschap gesmeed met de gemeente Belval, de Franse zustervereniging LPO en de Conservatoire Champagne-Ardenne. De 4 organisaties staken de koppen bij elkaar en brachten een bod uit met het oog op de **aankoop** van de vijvers van Belval, de enige manier om dit unieke natuurgebied een duurzame toekomst te geven. Bij verschillende Franse overheden werden aankoopsubsidies gevraagd én verkregen, 78% al om precies te zijn. Maar intussen blijft toch nog een zeer aanzienlijke restfinanciering bij elkaar te brengen.

Natuurpunt en zijn partners hebben nog tot eind mei een **optie op het hele domein van 203 ha**. Een positieve beslissing over de aankoop is maar mogelijk als blijkt dat er binnen de grote groep van Vlaamse Argonauten voldoende enthousiasme aanwezig is om de aankoop te ondersteunen met persoonlijke giften of fondsenwervende initiatieven.

Daarom organiseerden we een heuse **donorconferentie** die de engagementen van alle Argonne-liefhebbers in kaart moet brengen. In goed een week tijd probeerden we een **substantieel bedrag aan beloofde giften** bij elkaar te krijgen om een onderbouwde beslissing tot aankoop te kunnen

nemen. Ook nu nog zijn extra giften, die fiscaal ingebracht kunnen worden, welkom om de aankoop mogelijk maken! Overschrijven kan op 293-0212075-88 van Natuurpunt Beheer met vermelding Belval-Argonne. Belval heeft je nodig!

Als mede door jouw gift de aankoop van Belval kan doorgaan, mag je uiteraard een uitnodiging verwachten voor een grote reünie van Argonauten op de oever van de grote vijver, ergens in de loop van de volgende zomer. Beloofd!

Tekst: Piet